

بسم الله الرحمن الرحيم

نذری مادرانه

کانال حکمت بیان:

<https://eita.com/hekmat ebayan>

خانم ها قوی تر هستند یا آقایون؟

اگرچه مشهور است که آقایان مظهر قدرتند و بر سر قدرت با یکدیگر رقابت و فخر فروشی می کنند ولی در یک نگاه دقیق و عالمانه می توان گفت از جهاتی خانم ها نسبت به آقایان قدرت مند ترند. چرا که اصل قدرت نه به جسم بلکه به قدرت روحی بر می گردد.

برتری صبر زنان بر مردان

در برخی روایات به این قدرت روحی خانم ها نسبت به آقایان تصریح شده است. مثلاً صبر که یکی از مصادیق بارز قدرت روحی است. در خانم ها بیشتر دیده می شود. امام صادق ع فرمود: خداوند برای خانم ها این قدرتی را قرار داده است که به اندازه ده مرد صبر کند و اگر خانم ها در این تمرین پیروز شوند قدرت ده مرد دیگر را پیدا می کنند؛ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ: إِنَّ اللَّهَ جَعَلَ لِلْمَرْأَةِ أَنْ تَصْبِرَ صَبْرَ عَشْرَةِ رِجَالٍ فَإِذَا حَصَلَتْ زَادَهَا قُوَّةَ عَشْرَةِ رِجَالٍ» (کافی، ج ۵،

ص ۳۳۹) یعنی یک زن می تواند توان روحی بیست مرد پیدا کند. واقعا عجیب است که چنین استعداد و قدرتی در بانوان قرار داده شده است.

مقام معظم رهبری می فرمودند: «من گاهی در بعضی از جلسات عقد که عروس و دامادها پیشم می آیند وقتی نصیحت شان می کنم در خلال حرف هایم به این نکته هم اشاره دارم که بعضی حمل بر شوخی می کنند؛ من در محاسبات نهایی، زن را قوی تر از مرد می دانم. اعتقاد این است [که] مرد هارت و هورتش زیاد است، اما آنکه بالاخره در یک مقابله، اگر این مقابله طول بکشد، پیروز خواهد شد زن است؛ یعنی زن بالاخره با روش ها و وسایلی که خدای متعال در اختیار و طبیعت او گذاشته، بر مرد غالب می شود؛ این یکی از زیبایی های طبیعت و از اسرار خلقت است. به مرد استخوان درشت تر، قد بلندتر و صدای کلفت تر داده اند، اما به زن در مقابل این امکانات، لطافت های روحی و وسایل نفوذ روی مرد را داده اند تا تعادل برقرار شود.»^۱

قدرت نیت مادران

یکی دیگر از مصادیق بارز قدرت روحی، که باز در خانم ها می تواند بیشتر باشد؛ نیت است. حضرت صادق ع فرمودند: بدن احساس ضعف نمی کند زمانی که نیت شخص قوی باشد؛ «مَا ضَعْفَ بَدَنٌ عَمَّا قَوَّيْتُ عَلَيْهِ النَّيَّةُ» (الفقیه، ج ۴، ص ۴۰۰). چه چیزی به نیت قدرت می دهد؟ محبت و شدت علاقه ی که موتور حرکت نیت است. ما معمولا کارهای که با آنها علاقه داریم با قوت

^۱ بیانات در دیدار شورای مرکزی جمعیت زنان ۷۱/۲/۱۵، نقش و رسالت زن، ج ۳، ص ۵۷، دفتر حفظ و نشر آثار آیت الله العظمی

انجام می دهیم. مثلاً خانمی که به همسر و فرزندش علاقه داشته باشد، ساعت ها هم که در منزل کار کند، احساس خستگی نمی کند. انرژی اش را از نیتش می گیرد.

این محبت مادر، زبازد و شهره ی عالم است. آنچه ان که نماد و علامتی برای فهم میزان محبت خدا به انسان قرار گرفته است؛ پیامبر گرامی اسلام (ص) در جریان یکی از غزوات، مادری را دید که در بحبوحهٔ نبرد و در گرمای شدید آفتاب، فرزندش را در آغوش گرفته است و فارغ از همه جا، دارد به او شیر می دهد، در این حال یاران خود را خطاب قرار داد و فرمود: «آیا از مهربانی این مادر نسبت به فرزندش تعجب می کنید؟! همانا محبت خداوند به شما بندگان از محبت این مادر به طفل شیرخوارش بیشتر است.»^۲

حالا این محبت پشت سر نیت یک مادر قرار بگیرد چه قدرتی در نیت او ایجاد می کند فقط خدا می داند و بس. مثل اتم عمل خواهد و در مقدرات الهی تغییر و تاثیرگذار خواهد شد.

حالا می خواهیم سوالی را مطرح کنیم؛ اگر مادرها برای فرزندان و فرزندآوری نیت کنند. مثلاً خدایا من از تو می خواهم فرزندم از بندگان خاص شما شود؛ این نیت واقعا موثر است؟ چه کسی به قدرت نیت مادران ایمان دارد؟ خود مادران چقدر روی این قدرت نیت خودشان برای فرزندانشان حساب باز می کنند.

^۲ اوقف صبیّی فی بعض الغزوات بنادی علیه بمن یزید فی یوم صائف شدید الحر، فیصرت به امرأة و هو ینادی علیه، فعدت مسرعة إلیه و أخذته و ألصقته إلی بطنها، ثم ألقیت ظهرها علی البطحاء و أجلسته علی بطنها تقیه الحرّ و تقول: ابني ابني، فبکی الناس و ترکوا ما هم فیه. فأقبل رسول الله صلی الله علیه و آله حتّی وقف علیهم فأخبروه فقال: أعجبتم من رحمة هذه ابنتها، إنّ الله أرحم بکم جمیعا من هذه بابنها. ففترّق المسلمون و هم فرحون مستبشرون؛ ریاض السالکین/ج ۲/ص ۱۷۲)

شما مادرانی که با یک دلی و نیتی فرزندان خودتان را به این جلسه نورانی می آورید و فرزندانتان را به امام حسین ع عرضه می دارید؛ این کار واقعا در سرنوشت بچه شما تأثیری خواهد داشت یا نه؟

اگر مادری که فرزند ندارد می تواند با تمنای از پروردگار که «اگر من مادر شدم این گل پسرم یا دختر خانمم را برای خودت» آیا امکان دارد فرزند خوبی به او عنایت شود؟

داستانی از قرآن درباره نیت مادران

در قرآن کریم داستان مفصلی درباره نیت یک مادر و تأثیر آن در سرنوشت نوزادش بیان شده است. از جمله بانوانی که نامش به نیکی در قرآن یاد شده است حضرت مریم (س) است. او جزو چهار بانوی برگزیده جهان است. پیغمبر ص فرمود: «أَفْضَلُ نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَرْبَعٌ خَدِيجَةُ بِنْتُ خُوَيْلِدٍ وَ فَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ وَ مَرْيَمُ بِنْتُ عِمْرَانَ وَ آسِيَّةُ بِنْتُ مُرَاحِمٍ امْرَأَةٌ فِرْعَوْنَ.» (خصال، ج، ص ۲۰۶) چگونه مریم س به این مقام بالا رسید؟ باید داستان او در بین بانوان جهانی شود. رمز پرواز مریم قدیسه به عالی ترین مقامات معنوی را باید از مادرش پرسید. «مادر حضرت مریم فرزند دار نمی شدند، زیر درختی نشسته بودند دید پرندگانی به جوجه های خودشان دانه می دهند. دلش شکست و خیلی متأثر شد. به درگاه خداوند متعال عرضه داشت "خدایا به من هم فرزندی بده!" همان جا نیت و نذر کرد اگر به من فرزند دهی او را در خدمت، خانه ی تو قرار می دهم. بعد از چندی به مادرش فرزندی را عنایت کرد. وقتی بارادار شد نمی دانست فرزندش دختر است یا پسر؟ ولی طبیعتا از خدا پسر تقاضا کرده بود چرا که رسم بود پسران را به خدمت خانه خدا می گماردند نه دختران را. ضمن اینکه در خواب هم به پدر حضرت مریم الهام شده بود که خدا به شما پسری خواهد داد که بیماران با دست او شفاء پیدا می کنند. [حضرت عیسی ع فرزند مریم

س] به خاطر همین مادرش منتظر پسر دار شدن بود.^۳ برگشت به خدا عرضه داشت: «إِذْ قَالَتْ أَمْرًا تُعِزُّ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَدَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ؛ (به یاد آورید) هنگامی را که همسرِ «عمران» گفت: «خداوند! آنچه را در رحم دارم، برای تو نذر کردم، که «محرّر» (و آزاد، برای خدمت خانه تو) باشد. از من بپذیر، که تو شنوا و دانایی!» (آل عمران، ۳۵) ببیند اثر یک نیت مادر در سرنوشت کودک چه می شود؟ کسی در آن زمان چنین نذری می کرد، فرزندش را می برد و خادم بیت المقدس می کرد. بعد مادر فرزندش را به خدا عرضه کرد با معرفت برگشت گفت خدایا این فرزند را از من بپذیر.

سخن درباره این بود که مادرانی که با نیت فرزند خودشان را به جلسه شیرخوارگان می آورند، تاثیری در سرنوشت کودکان دارند؟ طبق این ماجرای قرآنی بله. مجلس شیرخوارگان حسینی جلسه عوامانه نیست بلکه ریشه قرآنی دارد.

^۳ تفسیر نمونه، ج ۲، ص ۵۲۶-۷) آیه الله مکارم شیرازی "مریم" در لغت به معنی زن عبادتکار و خدمتگزار است ... از تواریخ و اخبار اسلامی و گفته مفسران استفاده می شود که "حنه" و "اشیاع" دو خواهر بودند که اولی به همسری "عمران" که از شخصیت‌های برجسته بنی اسرائیل بود در آمد و دومی را "زکریا" پیامبر خدا به همسری انتخاب کرد. همسر عمران "حنه" سالها گذشت که فرزندی از او متولد نشد روزی زیر درختی نشسته بود پرنده‌ای را دید که به جوجه‌های خود غذا می دهد مشاهده این محبت مادرانه آتش عشق فرزند را در دل او شعله‌ور ساخت و از صمیم دل از درگاه خدا تقاضای فرزندی کرد و چیزی نگذشت که این دعای خالصانه به هدف اجابت رسید و باردار شد. از بعضی از روایات استفاده می شود که خداوند به عمران وحی فرستاده بود که پسری پر برکت که می تواند بیماران غیر قابل علاج را درمان کند و مردگان را به فرمان خدا حیات بخشد به او خواهد داد که به عنوان پیامبر به سوی بنی اسرائیل فرستاده می شود. او این جریان را با همسر خود "حنه" در میان گذاشت لذا هنگامی که او باردار شد تصور کرد فرزند مزبور همان است که در رحم دارد بی خبر از این که کسی که در رحم او است مادر آن فرزند (مریم) می باشد و به همین دلیل نذر کرد که پسر را خدمتگزار خانه خدا "بیت المقدس" نماید اما به هنگام تولد مشاهده کرد که دختر است در این موقع نگران شد که با این وضع چه کند. زیرا خدمتکاران بیت المقدس از میان پسران انتخاب می شدند و سابقه نداشت دختری به این عنوان انتخاب گردد.

مادر حضرت مریم دید که دختر به دنیا آورده است گفت خدایا دختر را که نمی توان خادم کرد. حضرت زکریا از انبیاء عظام که نسبت خویشاوندی با مادر حضرت مریم داشت، سرپرستی مریم س را برعهده گرفت. چون که پدرش قبل از تولد مریم از دنیا رفت. حضرت زکریا مسجدی را جداگانه در بیت المقدس برای او معین کرد. مادر هم نام این دختر را مریم قرار داد. مریم یعنی دختری که عبادت کننده است.

مقام حضرت مریم س آنقدر بالا بود که فرشتگان الهی با او سخن می گفتند و به او گفتند تو انتخاب شده ای «وَ إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَ طَهَّرَكِ وَ اصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ» (آل عمران، ۴۲) ببیند این دختر به چه مقامات معنوی رسید خدا می داند سر آن نیت زیبایی که مادرش کرد زکریا هرگاه نزد او می آمد غذاهای می دید و می پرسید این غذاها چیست؟ مریم می گفت این غذاهای بهشتی است. «كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَ جَدَّ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّى لَكِ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ» (آل عمران، ۳۷) ببینید خدا بی جهت داستان فرزند دار شدن حضرت مریم س را برای ما بیان نمی کند. می خواهد عظمت دل و نیت یک مادر را به ما نشان دهد. خدا برای دل یک مادر اینقدر ارزش قائل است. دل شکست، نذر قشنگی کرد خدا هم پذیرفت و فرزند دختری به او داد که سرآمد همه ی بانوان زمان خودش شد. نذر مادر در وضع روحی حضرت مریم س یقینا تاثیر دارد. این ثمره لحظات نورانی و قشنگی است که در عبادت تجربه می کنند و برای فرزندانشان دعا می کنند.

ماداران ما باور کنند که نیت و دعای شان اینقدر قدرت دارد که سرنوشت فرزندان را رقم بزند و خداوند به این نیت های که از سر محبت و لحظات نورانی شکل بگیرد آنهم آثار قرار داده و یک قلمش را به ما نشان داده که ماجرای حضرت مریم باشد. چرا مادران ما چنین نیت های نمی کنند؟

هر مادری در هر رتبه ای می تواند به میزان خودش در سرنوشت فرزندش با نیت اثرگذار باشد

این موضوع اختصاصی مادر حضرت مریم نیست. بلکه هر مادری در هر رتبه ای می تواند به میزان خودش در سرنوشت فرزندش با نیت اثرگذار باشد. این مادران شهدای ما شاهدان زنده ی هستند که به ما کمک می کنند باور کنیم مادر نیت و تمنای مادر اینقدر مهم و اثر بخش است.

مادر شهید مسلم قربانی می گوید: «پسرم کلاس دوم بود که حفظ قرآن را شروع کرد. از وقتی به مدرسه رفت، نمازهایش را می خواند و از ۱۲ سالگی روزههایش را می گرفت. گاهی از مدرسه که به خانه می آمد کفش و لباس نداشت. یکبار رفتم مدرسه و گفتم چرا بچه من اینطوری به خانه برمی گردد. وقتی آمد داخل دفتر مدرسه و من را دید رنگ صورتش پرید و گفت مامان تو که ابروی من را بردی. من خودم لباس هایم را به دیگران می بخشم. من هم گفتم خب به من می گفتی من وقتی می دیدم تو با دمپایی پلاستیکی به خانه می آیی ناراحت می شدم. یکسال مانده بود که دیپلمش را بگیرد که تصمیم گرفت به جبهه برود. اول رضایت نمی دادم برود. یک روز دیدم موقع نماز، صدای گریه اش بلند شده است و با سوز ذکر می خواند. دلم طاقت نیاورد و بعد از آن اجازه دادم که برود. همسنگری هاش نقل می کنند در آخرین لحظاتی که داشت شهید می شد رفتیم

پیشش مرتب زیر لب یک جمله می گفت: «اللهم ارزقنی توفیق الشهاده فی سبیلک». ^۴ خب چطور این پسر به این جا رسید مادرش نقل می کند. ۱۴ ساله بودم که در حرم امامزاده طاهر(ع) شاه عبدالعظیم از خدا خواستم بچه اولم پسر باشد و نیت کردم و گفتم خدایا به من یک پسر بده تا شهید شود قربانی حضرت علی اکبر(ع).

حالا معرفت این مادر را ببینید، ۳۵ سال است که سالروز شهادت فرزندش برای او جشن تولد می گیرد و می گوید: «روز شهادت مسلم روز تولدی دوباره برای اوست که او را جاودانه کرد به همین خاطر برای برگزاری جشن میلادش ذوق و شوق زیادی دارد»^۵ ببینید پس می شود. فقط کافی است خدا بخوایم و فرزندمان را خود خواهانه برای خود نخواهیم.

از یاد نسل به نیت اطاعت از ولایت

یکی از کارهای که امروز ضرورت و اولویت دارد. ازدیاد نسل است. مادری که به نیت اطاعت از ولی فقیه فرزند می آورد. این نیت در نورانیت و طهارت آن فرزند اثر فوق العاده دارد.

^۴ <https://www.mashreghnews.ir/news/۴۵۵۳۸۲>

[AF-%۸D%۸۴%۹D%۸۸%۹AA%D%۸-%D۸۶%۹D%۴B%۸AC%D%۸%D](#)

[-۹C%DA%A۸C-%DB۸%DB%۷A%۸D%۱B%۸D%۸A%۸%D](#)

[AF-%۸C%D۸%DB%۸۷%۹D%۴B%۸%D](#)

[۱B%۸C%D۸%DB%۸۸%۹D%۷A%۸D%۵B%۸AA%D%۸%D](#)

غصه روزی را با حسن ظن به خدا حل کنید.

غصه روزی را با حسن ظن به خدا حل کنید. امیرالمومنین فرمود: «كُلَّمَا كَثُرَ الْعِيَالُ كَثُرَ الرِّزْقُ، هر چه نان خورها بیشتر شوند، رزق و روزی بیشتری می رسد.» (شرح نهج البلاغه، ج ۱۸، ص ۳۳۷) یک بار خدا را تجربه کنیم. به وعده اهل بیت ع اعتماد کنیم.

«سکونی می گوید: نزد امام صادق رفتم در حالی که ناراحت و افسرده بودم. حضرت فرمودند: چرا افسرده هستی؟ گفتم: خدا به من دختری داده. حضرت فرمودند: يَا سَكُونِي عَلَى الْأَرْضِ ثِقْلُهَا وَعَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا تَعِيشُ فِي غَيْرِ أَجَلِكَ - وَتَأْكُلُ مِنْ غَيْرِ رِزْقِكَ فَسَرَّى وَاللَّهِ عَنِّي سنگینی بچه روی زمین است و رزق بچه هم بر عهده خداست و زندگانی او هم در غیر مسیر تو است و مانع تو نیست و خداوند هم از روزی تو به او روزی نمی دهد و روزی جدا دارد. امام با این بیانات غم مرا بر طرف کرد.» (کافی، ج ۶، ص ۴۸)

چطور در خانواده شلوغ تربیت بهتر محقق می شود؟

بعضی ها می گویند ما مشکل مالی نداریم بلکه دغدغه تربیت فرزند داریم شاید که نتوانیم از پس تربیت بیشتر از دو فرزند بر بیایم. مقام معظم رهبری به زیبایی این مشکل را حل می کنند ایشان می فرمایند: «بعضی ها می گویند که شما می گوید فرزند زیاد [داشته باشید]، خب اگر [فرزندان] زیاد شدند در خانه، تربیتشان نمی توانیم بکنیم؛ این حرف غلط است. تربیت فرزند، تربیت تک تک فرزند، تربیت محیط خانواده است. محیط خانواده که خوب بود، چه بچه یکی باشد چه پنج تا باشد، فرقی نمی کند، خوب تربیت می شوند. به طور طبیعی، به طور غالب خوب تربیت می شوند» (۹۵/۹/۱۵)

روضه

خداوند در کربلا با شهادت علی اصغر، رازی را فاش کرد. آن راز نیت و دلی بود که مادر حضرت علی اصغر، حضرت رباب (س) داشت. فقط خدا می داند چقدر مخلصانه و غریبانه، رباب سلام الله علیها با خدا مناجات کرد که خدایا همه دارند برای حسین ع فدایی می دهند بچه ای من که توان جنگیدن ندارد. می شود علی اصغر مرا هم بپذیری. خدایا درست است که انگشتان اصغرم کوچک است ولی اگر تو بخواهی می توانی با این انگشتان کوچک گره های بزرگ را باز کنی. مناجات های رباب به درگاه خدا پذیرفته شد. آنگاه که اباعبدالله عبا را روی سر علی اصغر کشیده بود و داشت به سمت خیام برمی گشت. ولی چه برگشتنی پای رفتن به سمت خیام را نداشت. اینجا پدر شرمنده مادر شد. در مدینه هم مادری شرمنده پدر شد. وقتی پشت در زهرای مرضیه (س) فریاد زد « آه فضا بیا بگیر مرا به خدا قسم محسنم را کشتند؛ آه یا فِضَّةُ! إِلَيْكَ فَخُذِينِي فَقَدْ وَاللَّهِ قُتِلَ مَا فِي أَحْشَائِي » (بحار، ج ۳۰، ص ۲۹۴) یا زهرا چرا علی ع را صدا نزدی؟ نکند شرمنده علی ع شدی یا نمی خواستی شرمندگی علی ع را ببینی پشت در. که محسنت فدا شد. فدای سرت علی جانم.